

ПРОЕКТ
НА НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА
ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА
ОБЩИНА ДЕВИН

(Приета с решение № 163 от 22.12.2008 г. на Общински съвет – Девин, изм. с Решение № 5 от 20.01.2010 г., изм. и доп. с Решение № 5 от 27.01.2011 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. и доп. с Решение № 258 от 21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. с Решение № 31 от 22.12.2015 г., в сила от 22.12.2015 г., изм. с Решение № 168 от 28.10.2016 г., в сила от 01.01.2017 г., изм. с Решение № 54 от 31.03.2017 г., изм. с Решение № 182 от 29.12.2017 г., в сила от 01.01.2018 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 1 думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“.

§ 2. В чл. 9 и чл. 10, ал. 2 след израза „вещно право“ се добавя „на ползване“.

§ 3. Добавя се нов чл. 12а.

Чл. 12а. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ). В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 от ЗМДТ служителят по чл. 4, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

§ 4. В чл. 14 думите „на територията на която се намира имота“ се заменят с „находящи се на територията на община Девин“

§ 5. Чл. 15 се изменя, както следва: Размерът на данъка върху недвижимите имоти се дължи върху данъчната оценка на недвижимия имот, в размер, както следва:

1. за гр. Девин и селата:

1.1. за жилищни имоти, които са основно жилище:

- физически лица – 2 на хиляда;

1.2. за нежилищни имоти:

- юридически лица – 2 на хиляда;

- физически лица – 2 на хиляда;

2. За жилищни имоти, които не са основно жилище и не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма за гр. Девин, с. Михалково и Беденски минерални бани:

- физически лица – 4,5 на хиляда;

- юридически лица – 4,5 на хиляда;

§ 6. В чл. 19 се добавя ал. 3

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

§ 7. Добавя се нов чл. 20а.

Чл. 20а. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един

екземпляр от тях на отдел „Местни данъци и такси“ в Община Девин в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на отдел „Местни данъци и такси“ в община Девин в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

§ 8. Текстът на чл. 30 става ал. 1 и се добавя нова ал. 2:

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

§ 9. Изречение второ на чл. 37, ал. 2 се отменя.

§ 10. Създават се нови членове чл. 37а и чл. 37б.

Чл. 37а. Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по този раздел за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

Чл. 37б. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват общината за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват общината за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 37, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(4) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

§ 11. Член 40 се изменя, както следва:

Чл. 40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската

администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(4) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(5) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

§ 12. Чл. 41 придобива следната редакция:

(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{\text{kW}} \times \text{Кгп},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително – 0,80 лв. за 1 kW;

- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,90 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,15 лв. 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,40 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – 2,00 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – 2,20 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1,0
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните размери:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

- 1. товарно ремарке – **10** лв.
- 2. къмпинг ремарке – **15** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително – **17** лв.
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – **30** лв.
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – **45** лв.
- 4. над 350 до 490 куб. см включително – **70** лв.
- 5. над 490 до 750 куб. см включително – **100** лв.
- 6. над 750 куб. см – **150** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло е в размер, както следва:

- 1. до 400 кг включително – **5** лв.

2. над 400 кг – **7** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, се определя в размер **15 лв.** за всеки започнати **750 кг** товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
1	2	3	4	5
А) с две оси	-	18	10 лв.	36 лв.
	18	20	36 лв	83 лв
	20	22	83 лв	191 лв
	22	25	247 лв.	444 лв.
1	2	3	4	5
	25	26	444 лв.	780 лв.
	26	28	444 лв.	780 лв.
	28	29	430 лв.	518 лв.
	29	31	518 лв.	851 лв.
	31	33	851 лв.	1181 лв.
	33	38	1181 лв.	1795 лв.
	38	-	1309 лв.	1779 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	832 лв.	1154 лв.
	38	40	1154 лв.	1596 лв.
	40	-	1596 лв.	2362 лв.

(8) (Изм. Решение № 182 от 29.12.2017 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер **150** лв.

(9) (Изм. Решение №182 от 29.12.2017 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер **300**.лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15**.лв.
3. над 37 kW – **20** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **50** лв.

(12) (доп. с Решение № 5 от 27.01.2011 г., Изм. с Решение № 182 от 29.12.2017 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства е в размер **100** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
1	2	3	4	5
А) с две оси	12	13	39 лв	79 лв
	13	14	79 лв.	218 лв
	14	15	218 лв.	308 лв.
	15	-	308 лв.	696 лв.
Б) с три оси	15	17	79 лв	137 лв.
	17	19	137лв.	282 лв.
	19	21	282 лв.	366 лв.
	21	23	366 лв.	564 лв.
	23	-	564 лв.	877 лв.
В) с четири оси	23	25	366 лв.	371 лв.
	25	27	371 лв.	579 лв.
	27	29	579 лв.	920 лв.
	29	-	920 лв.	1365 лв.

§ 13. Текстът на чл. 44 става ал. 1 и се създават нови ал. 2 – ал. 4:

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(4) Алинея 3 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрацията е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрацията поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

§ 14. В чл. 45 се правят следните изменения:

- ал. 1 се отменя;

- ал. 2 се изменя, както следва: За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

- ал. 3 се изменя, както следва: За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

- ал. 5 се изменя, както следва: Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

§ 15. Чл. 47 се изменя, както следва: Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

§ 16. Отменя се т. 21 в Приложение 1 към чл. 56.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 17. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Девин влиза в сила от 01.01.2019 г., с изключение на чл. 15, т. 2 от същата, която влиза в сила от 01.01.2020 г.